

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-511-0046

Dato: 15. april 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 112 - Forslag til Lov om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love (Harmonisering af beskatning af fordringer i danske kroner og fremmed valuta og nedsættelse af beskatningen af kapitalindkomst m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 47 af 9. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Jesper Petersen (SF).

Troels Lund Poulsen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 47:

Der bedes givet en oversigt over hvilke værdipapirer, der kan være omfattet af virksomhedsordningen, og begrundelsen for at egentlige finansielle aktiver uden erhvervmæssig tilknytning kan være omfattet af virksomhedsordningen.

Svar:

Ifølge virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, kan personer anvende virksomhedsordningen på ”indkomst fra virksomheden”. Hovedreglen er således, at erhvervmæssige aktiver, herunder finansielle aktiver, kan indgå i virksomhedsordningen.

Visse aktiver kan dog ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Det gælder i dag aktier, anparter, almindelige investeringsforeningsbeviser mv., der er omfattet af aktieavancebeskatningsloven, indeksobligationer, uforrentede obligationer og præmieobligationer, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, 1. pkt.

Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, indeksobligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, og aktier og investeringsbeviser m.v., udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog, uanset stk. 2, 1. pkt., indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, 2. pkt.

De bemærkes, at ophævelsen af mindsterentereglen giver anledning til justering af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, idet indeksobligationer foreslås at udgå af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 12, nr. 1.

De finansielle aktiver, der ikke kan indgå i virksomhedsordningen, jf. ovenfor, anses altid for at indgå i privatøkonomien. Hvis virksomhedens likvide midler alligevel anbringes i disse aktiver, anses købesummen for overført til den skattepligtige i den almindelige hæverækkefølge og vil blive beskattet som personlig indkomst.

For så vidt angår de aktiver, der ifølge oversigten ovenfor kan indgå i virksomhedsordningen, skal der foretages en afgrænsning af, hvilke aktiver der kan anses for erhvervmæssige, og hvilke der må anses for private, idet alene de førstnævnte kan indgå i virksomhedsordningen.

Praksis i forhold til afgrænsningen mellem private og erhvervmæssige aktiver fremgår af Ligningsvejledningen 2010-1, afsnit E.G.2.1.2.3.

Heraf fremgår bl.a., at ”Beregning af kapitalafkast og rentekorrektion bevirker, at det som udgangspunkt er af mindre betydning, om finansielle aktiver og passiver, der ikke er nævnt i VSL § 1, stk. 2, indgår i virksomheden eller holdes udenfor. Derfor vil skattemyndighederne som udgangspunkt ikke have anledning til at undersøge den regnskabsmæssige opdeling, som den skattepligtige har foretaget, hvis indskudskontoen i åbningsbalancen er positiv eller 0, og de åbenbart erhvervmæssige aktiver og gældsposter er medtaget.”

Videre anføres, at ”I de tilfælde, hvor der klart kun foreligger en skattemæssig begrundelse for at medtage en stor post finansielle aktiver og/eller passiver i virksomheden, kan der være anledning til at foretage en nærmere efterprøvelse af, om disse finansielle aktiver og/eller passiver kan karakteriseres som erhvervmæssige eller private, med henblik på at afgøre, om de pågældende aktiver og/eller passiver kan medtages i virksomhedsordningen.”